

Kitab Daniel - Nomor Saratus Salapan

*Muka Tiluna Tilu Lapisan Panerapan Nubuatan: Harti Nabi tina Wahyu
Pasal Salapan jeung Gerakan Réformatif Modéren*

Jeff Pippenger
2024-03-01

Satengah kahiji tina Wahyu pasal salapan ngaidentifikasi tarompet kalima, anu mangrupikeun cilaka kahiji, sarta satengah kadua tina pasal éta ngaidentifikasi tarompet kagenep, anu mangrupikeun cilaka kadua. Duanana tarompet éta kagambarkeun sacara écés dina bagan para panaratas taun 1843 jeung 1850. Nalika genep ayat panungtungan tina DanielABELAS dibuka segelna dina waktu ahir taun 1989 ku rubuhna Uni Soviét, gerakan pembaruan tina saratus opat puluh opat rébu mimiti.

Di antara kabeneran-kabeneran anu dipikawanoh dina taun 1989 aya gerakan-gerakan réformasi anu agung dina sajarah Alkitab, sarta yén éta kabéh silih saajar. Sakabéh nabi, ku kituna unggal sajarah suci, kaasup gerakan-gerakan réformasi anu suci, ngagambarkeun gerakan réformasi panungtungan anu agung tina saratus opat puluh opat rébu, anu ogé mangrupa gerakan anu kuat tina malaikat katilu. Nalika prosés panyegelan dimimitian, kitu deui, panyiraman hujan panungtung dimimitian. Kabukana segel tina gerakan-gerakan réformasi dina taun 1989, dituturkeun ku kabukana segel tina genep ayat panungtung DanielABELAS dina taun 1992, ngahasilkeun hiji kaayaan panolakan, sakumaha salawasna kajadian nalika hiji kabeneran anyar jeung kabeneran kiwari dibuka segelna.

Dina mangsa nolak kana bebeneran tina genep ayat panungtungan DanielABELAS, Gusti muka bebeneran yén sajarah nubuat Roma pagan, dihiijikeun jeung sajarah nubuat Roma kapausan, sakumaha diteguhkeun ku dua saksi, nangtukeun sajarah nubuat Roma modéren. Aturan ngeunaan panerapan rangkep tilu tina nubuat dipikawanoh, sarta satuluyna dipaké pikeun nangtayungan diri tina kasalahan jeung pikeun ngaidéntifikasi tur netepkeun bebeneran. Aturan-aturan anu nyangga yén unggal garis reformasi saajar jeung garis-garis reformasi séjénna, jeung aturan-aturan anu patali jeung panerapan rangkep tilu tina nubuat, jadi pondasi pangutamana tina aturan-aturan anu diteguhkeun dina gerakan malaikat katilu, sakumaha geus dilambangkeun ku aturan-aturan anu diteguhkeun, dipaké, jeung diterbitkeun dina sajarah Millerite.

Palaksanaan tilu rangkep tina nubuat, minangka hiji patokan, geus dibuka segelna pikeun gerakan saratus opat puluh opat rébu, sabab maranéhna téh gerakan hujan panungtungan, jeung Islam tina cilaka katilu téh nyaéta pekabaran hujan panungtungan. Prinsip palaksanaan tilu rangkep tina nubuat geus dipikawanoh ku Singa tina kaom Yuda, jauh saméméh Islam tina cilaka katilu sumping dina sajarah tanggal 11 Séptémber 2001, sabab Mantenna miharep supaya umat-Na dina poé-poé panungtungan gampang mikawanoh pekabaran anu dilambangkeun ku datangna cilaka katilu nalika Mantenna mulangkeun umat-Na ka jalan-jalan baheula milik Yermia.

Pamahaman para panaratas ngeunaan tarompet kalima jeung kagenep sakumaha dipedar dina Wahyu pasal salapan, dipikaharti minangka bagian dina kitab Wahyu anu pangtegesna sarta pangjelasna dirojong ku sajarah. Uriah Smith ngamimitian pedaranana ngeunaan Wahyu pasal salapan ku ngagunakeun kecap-kecap ti sajarawan Keith pikeun netelakeun éta hal pisan.

“Pikeun hiji pedaran ngeunaan tarompet ieu, urang baris deui nyokot tina tulisan-tulisan Bapa Keith. Panulis ieu kalayan jujur nyebutkeun: ‘Ampir teu aya kasaluyuan anu sakitu saragamna di antara para juru tafsir ngeunaan bagian séjén mana waé tina Apocalypse saperti dina hal nerapkeun tarompet kalima jeung kagenep, atawa cilaka kahiji jeung kadua, ka urang Saracen jeung Turki. Ieu kacida écésna nepi ka ampir teu bisa disalahhartikeun. Gantina ngan hiji atawa dua ayat anu nandaan masing-masing, sakabéh pasal kasalapan tina Wahyu, dina bagian-bagian anu sarua, dieusian ku pedaran ngeunaan duanana.’” Uriah Smith, *Daniel and Revelation*, 495.

Pabagian pasal ngeunaan balai kahiji jeung balai kadua ngabagi sajarah balai kahiji, anu diwakilan ku Mohammed. Ieu sacara géografis ditempatkeun di naon anu ku sajarawan Alexander Keith disebut urang Saracen, anu kiwari ku urang disebut Arabia. Sajarah balai kadua, anu diwakilan ku Osman I, sacara géografis ditempatkeun di Turki, anu ku sajarawan éta diidentifikasi minangka urang Turki. Sajarah balai kahiji ditempatkeun jeung digenepan di Arabia, tempat kalahiran Islam jeung Mohammed. Sajarah balai kadua ditempatkeun jeung digenepan di Turki, tempat kalahiran Kakaisaran Ottoman.

Sajarah tina cilaka anu kahiji nandakeun hiji peperangan anu ditujukeun ngalawan Roma ku para jawara merdika anu hiji-hijina ikatan pasaluyuan maranéhna silih jeung sasamana téh nya éta agama Islam. Sajarah tina cilaka anu kadua nandakeun hiji peperangan anu ditujukeun ngalawan Roma ku hiji agama anu kakurungkeun jeung kakawasaan nagara, anu disebut Kalifaat. Dina dua-duana, boh peperangan merdika ngalawan Roma dina sajarah anu dilambangkeun ku Mohammed, boh peperangan anu kakurungkeun anu dilambangkeun ku Ottoman, atawa Kakaisaran Ottoman, cara peperanganana nyaéta nyerang sacara dadakan jeung teu kaduga. Éta lain peperangan anu dilaksanakeun ku ngagemkeun ka sakabéh soldadu seragam anu warnana sarua, tuluy ngatur para soldadu kana hiji barisan sarta ngagerakkeun maranéhna maju nembus hujan seuneu bedil sakumaha adat militér dina mangsa éta. Kecap “assassin” asalna dumasar kana cara peperangan Islam anu nyerang sacara dadakan jeung teu kaduga, sarta biasana ogé ngabalukarkeun pupusna anu nyerang éta sorangan.

Kecap “assassin” asalna tina kecap Arab “hashshashin,” anu asalna deui tina “hashish,” hartina “hashish” atawa “ganja.” Ieu istilah mimitina dipaké pikeun nuduhkeun hiji golongan Muslim Ismaili Nizari di Wétan Tengah dina mangsa abad pertengahan anu sipatna rusiah tur fanatik. Anggota golongan ieu dipikawanoh ku cara-cara maranéhna anu teu ilahar sarta remen ngagunakeun kekerasan, kaasup ngalaksanakeun pembunuhan pulitik pikeun ngahontal tujuanana. Disebutkeun yén maranéhna sawatara waktu ngonsumsi hashish pikeun nyiapkeun diri kana misi-misina, anu tuluy nyababkeun digunakeunana istilah “hashshashin” atawa “assassins” di dunya Kulon. Kaum Assassins aktip dina mangsa abad pertengahan, utamana di Persia jeung Suriah, sarta maranéhna maénkeun peran anu penting dina rupa-rupa konflik pulitik jeung

pembunuhan dina mangsa éta. Istilah “assassin” antukna asup kana basa-basa Éropa, tempat éta kecap jadi miboga harti anu leuwih lega pikeun nuduhkeun jalma-jalma anu ngalaksanakeun pembunuhan pulitik atawa pembunuhan anu ditujulkeun ka sasaran husus.

Cara peperangan ieu mangrupa hiji ciri kenabian anu penting tina tilu musibat, sabab peran kenabian Islam nyaéta ngahasilkeun perang. Islam minangka hiji lambang sapinuhna patali jeung peperangan, sarta dina Wahyu pasal salapan, Islam tina musibat kahiji jeung kadua mangrupikeun gambaran ngeunaan peperangan maranéhna. Peperangan maranéhna diidentifikasikeun dina kitab Wahyu minangka tindakan anu ngamurkakeun bangsa-bangsa, pas saméméh panto kasempetan rahmat ditutup.

Jeung bangsa-bangsa mararah, sarta murka Gusti parantos sumping, kitu deui waktuna jalma-jalma nu paéh, supaya maranéhna dihakiman, sarta supaya Gusti maparin ganjaran ka abdi-abdi Gusti, nyaéta para nabi, ka jalma-jalma suci, jeung ka sakur anu sieun kana ngaran Gusti, boh nu leutik boh nu gedé; sarta supaya ngancurkeun jalma-jalma anu ngancurkeun bumi. Wahyu 11:18.

“Bangsa-bangsa” dijadikeun “ambek”, pas saméméh murka Allah datang, jeung murka Allah, sakumaha dilambangkeun dina kitab Wahyu, nya éta tujuh bala panungtungan anu datang nalika mangsa kasempetan manusa pikeun tobat geus ditutup. Dina éta ayat aya tilu pananda jalan; ngamukna bangsa-bangsa, murka Allah, jeung waktuna pikeun ngahakiman anu paéh. Panghakiman ka anu paéh anu dirujuk di dieu nya éta panghakiman ka jalma-jalma jahat anu geus paéh, anu lumangsung salila sarébu taun milénium, lain panghakiman panalungtikan ka anu paéh anu dimimitian dina 22 Oktober 1844. Sister White netelakeun yén tilu pananda jalan dina ayat ieu téh béda-béda, sarta lumangsung nurutkeun runtuyan anu aya dina éta ayat.

“Kuring ningali yén amarah bangsa-bangsa, murka Allah, jeung waktuna pikeun ngahakiman jalma-jalma paéh téh misah jeung béda-béda, silih tuturkeun hiji sanggeus anu séjén; kitu deui yén Mikail can ngadeg, sarta mangsa kasangsaraan anu tacan kungsi aya saméméhna can dimimitian. Bangsa-bangsa ayeuna keur jadi amarah, tapi lamun Imam Agung urang geus ngarampungkeun pagawean-Na di tempat suci, Anjeunna bakal ngadeg, ngagem pakean pamales kanyeri, sarta tuluy tujuh puluh panungtungan bakal dicurahkeun.”

“Kuring ningali yén opat malaikat bakal nahan opat angin nepi ka pagawean Isa réngsé di Bait Suci, tuluy bakal datang tujuh bala panungtungan.” Early Writings, 36.

Peran Islam dina kitab panungtungan dina Alkitab nyaéta pikeun nganyenyeri bangsa-bangsa, sarta maranéhna ngalakukeun ieu ngaliwatan perang. Peran Islam dina kitab kahiji dina Alkitab nyaéta pikeun ngahijikeun leungeun unggal jelema di dunya ngalawan Islam, anu diwakilan minangka Ismael.

Malaikat PANGERAN ngandika ka dirina, “Tingal, maneh keur ngandung, sarta bakal ngalahirkeun hiji putra, jeung maneh bakal nyebut ngaranna Ismail; sabab PANGERAN parantos ngadangu kasangsaraan maneh. Jeung anjeunna bakal jadi jalma liar; leungeunna bakal ngalawan ka unggal jalma, jeung leungeun unggal jalma ngalawan ka anjeunna; sarta anjeunna bakal cicing di hareupeun sakumna dulur-dulurna.” Kajadian 16:11, 12.

Kecap “leungeun,” minangka hiji lambang téh sarua jeung sakabéh lambang Alkitab séjénna, sarta bisa miboga harti leuwih ti hiji gumantung kana kontéks tempat éta dipaké. Anu pangutamana, “leungeun,” salaku lambang dina nubuatan Alkitab, nyaéta lambang peperangan. Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “jalma liar,” nyaéta kecap pikeun kalde Arab liar, anu ngandung sababaraha implikasi nubuatan anu penting, salah sahijina nya éta yén kalde Arab téh mangrupa anggota kulawarga sasatoan Equidae, sakumaha ogé kuda. Dina Wahyu pasal salapan, jeung dina duanana bagan suci Habakuk (bagan panaratas 1843 jeung 1850), kuda dipaké minangka lambang peperangan anu diwakilan ku Islam tina tilu cilaka. Sebutan anu kahiji jeung anu panungtung ngeunaan Islam, sakumaha diwakilan dina kitab Kajadian, jeung kitab Wahyu, ngaidéntifikasi Islam ku lambang kulawarga Equidae (kalde atawa kuda), sarta duanana nekenkeun peran Islam minangka anu mawa peperangan ka “unggal jalma” (bangsa-bangsa).

Dina kitab Wahyu, pasal SALAPAN, ayat SAWELAS, watak Islam diidéntifikasi, sabab sacara nu buat watak diwakilan ku hiji ngaran. Ngaran anu dipaparinkeun ka raja anu ngawasa Islam ngagambarkeun éta rujukan anu pangheulana ngeunaan Islam dina kitab Kajadian, tempat dituliskeun yén watak atawa roh Ismael “bakal cicing di payuneun sakumna dulur-dulurna.” Raja anu ngawasa sakumna Islam nyaéta roh Ismael (rajana maranéhna), anu leungeunna “ngalawan ka unggal jalma”.

Jeung maranéhna miboga hiji raja anu ngawasa maranéhna, nyaéta malaikat jurang tanpa dasar, anu ngaranna dina basa Ibrani nyaéta Abaddon, ari dina basa Yunani ngaranna Apollyon. Wahyu 9:11.

Dina Perjangjian Heubeul, anu diwakilan ku basa Ibrani, atawa dina Perjangjian Anyar, anu diwakilan ku basa Yunani, sipat anu maréntah kana para panganut agama Islam diidéntifikasi minangka boh Abaddon boh Apollyon, anu duanana hartina “maot jeung karuksakan.” Maot jeung karuksakan téh mangrupa sipat Islam, boh sakumaha diwakilan dina Perjangjian Heubeul boh dina Perjangjian Anyar. Ciri-ciri husus tina roh anu ngawasaan di jero unggal panganut Islam, patalina jeung lambang kalde atawa kuda, duanana mangrupa unsur tina rujukan kahiji jeung panungtung ka Islam. Ieu dua atribut nu buat ngandung tanda Alpha jeung Omega. Nalika Sister White ngaidéntifikasi amanat anu ngahirupkeun saratus opat puluh opat rébu minangka pasukan anu perkasa tina malaikat katilu, anjeunna nyebutkeun kieu:

“Malaikat keur nyekel opat angin, anu digambarkeun minangka kuda ambek anu hayang ngaleupaskeun diri sarta ngagancang ngaliwatan sakuliah beungeut bumi, mawa karuksakan jeung pati dina jalanna.

“Naha urang rek saré dina pasisian pisan dunya langgeng? Naha urang rek tumpul, tiis, jeung paéh? Aduh, muga-muga dina garéja-garéja urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina sukuna sarta hirup. Urang kudu ningali yén jalanna sempit, jeung panto gerbangna sesek. Tapi waktu urang ngaliwatan panto gerbang anu sesek éta, kalembaranana taya watesna.” Manuscript Releases, jilid 20, 217.

Opat angin ditahan salila panyegelan saratus opat puluh opat rebu, sarta opat angin téh mangrupa “kuda ambek” anu mawa “maot jeung karuksakan dina lalampahanana.” Dina 11 Séptémber 2001,

cilaka katilu sumping kana sajarah nubuat bari mawa “maot jeung karuksakan,” ku kituna “ngamurkaan bangsa-bangsa,” nalika éta neunggeul tanah kamulyaan rohani “sacara ngadadak jeung teu disangka-sangka.” Dina 7 Oktober 2023, cilaka katilu nuluykeun lalampahanana tina “maot jeung karuksakan,” ku kituna leuwih jauh deui “ngamurkaan bangsa-bangsa,” nalika éta nyerang tanah kamulyaan literal “sacara ngadadak jeung teu disangka-sangka.” Serangan kahiji anu teu disangka-sangka nandaan mimiti période panyegelan saratus opat puluh opat rebu, jeung serangan panganyarna dina 7 Oktober 2023 nandaan mimiti période pangahirna, atawa “panutupan,” tina panyegelan saratus opat puluh opat rebu. Naha urang rék saré dina wates pisan dunya langgeng?

Dina duanana bagan panaratas anu suci, Islam dina cilaka kahiji jeung kadua digambarkeun sacara grafis ku para prajurit Islam anu numpak kana kuda perang maranéhna. Panunggang dina kuda perang anu ngagambarkeun cilaka kahiji dina duanana ilustrasi mawa tumbak, sedengkeun panunggang dina kuda anu ngawakilan cilaka kadua keur némbakkeun bedil. Bédana éta écés ditandaan dina Wahyu pasal salapan, sabab dina sajarah cilaka kadua lah mesiu diciptakeun sarta mimiti dipaké dina peperangan. Dina méré koméntar kana ayat tujuh belas nepi ka salapan belas tina Wahyu pasal salapan, Uriah Smith nyatet ieu di handap:

“Bagian kahiji tina ieu pedaran bisa jadi nuduhkeun kana penampilan para pangendara kuda ieu. Seuneu, anu ngawakilan hiji warna, nangtung pikeun beureum, sabab ‘beureum sakumaha seuneu’ mangrupa ungkara anu mindeng dipaké; jacinth, atawa hyacinth, pikeun biru; jeung walirang pikeun konéng. Jeung warna-warna ieu kacida ngadominasi dina pakéan para soldadu ieu; ku kituna pedaran éta, nurutkeun pamadegan ieu, bakal kacida merenahna kapanggih dina seragam Turki, anu lolobana diwangun ku beureum, atawa skarlat, biru, jeung konéng. Sirah kuda-kuda éta dina paningalna kawas sirah singa pikeun nandakeun kakuatan, kawani, jeung kagalakan maranéhna; ari bagian panungtung tina ayat éta tangtu ngarujuk kana pamakéan mesiu jeung pakarang seuneu pikeun kaperluan perang, anu dina mangsa harita kakara kénéh diwanohkeun. Ku sabab urang Turki ngabeledugkeun pakarang seuneu maranéhna bari nunggang kuda, ka nu ningali ti kajauhan bakal katembong saolah-olah seuneu, haseup, jeung walirang kaluar tina baham kuda-kuda éta, sakumaha digambarkeun ku pelat nu ngiringan.”

Ngeunaan digunakeunana pakarang seuneu ku urang Turki dina kampanye maranéhna ngalawan Konstantinopel, Elliott (*Horae Apocalypticæ*, Jil. I, kc. 482–484) nyarios kieu:—“Ku “seuneu jeung haseup jeung walirang,” ku artiléri jeung pakarang seuneu Mahomet, maotna sapertilu umat manusa, nyaéta direbutna Konstantinopel, sarta ku akibatna ruksakna kakaisaran Yunani, kajadian. Sarébu saratus taun leuwih geus kaliwat ti saprak ngadegna ku Konstantinus. Dina mangsa éta, bangsa Goth, Hun, Avar, Persia, Bulgar, Saracen, Rusia, malah urang Turki Utsmani sorangan, geus ngalakukeun serangan mumusuhan maranéhna, atawa ngepung éta kota. Tapi benteng-bentengna teu bisa ditembus ku maranéhna. Konstantinopel tetep salamet, jeung bareng jeung éta kakaisaran Yunani. Ku sabab éta, Sultan Mahomet kacida hariwangna pikeun manggihan naon anu bakal miceun halangan éta. “Mampuhkah anjeun nyieun mariem,” kitu pananyana ka tukang nyieun mariem anu ngabéla ka anjeunna, “anu ukuranana cekap pikeun ngaruntuhkeun témbok Konstantinopel?” Tuluy pabrik pangecoran didirikeun di Adrianopel, mariem dicitak, artiléri disiapkeun, sarta

pangepungan dimimitian.’

“Pantes pisan dipikanyaho, kumaha Gibbon, anu salawasna jadi panarjamah anu teu disadari kana nubuat Apokaliptik, nempatkeun sarana perang nu anyar ieu di payun pisan dina gambaranana, dina carita-na anu éndah tur kacida ngagugahna ngeunaan musibah panungtungan kakaisaran Yunani. Salaku persiapanana, anjeunna nyaritakeun sajarah panemuan anyar mesiu, ‘éta campuran uyah pétér, walirang, jeung areng,’ nyaritakeun pamakéanana nu leuwih tiheula ku Sultan Amurath, sarta ogé, sakumaha geus disebatkeun saméméhna, ngeunaan pabrik bedil gedé Mahomet di Adrianople; tuluy, dina lumangsungna pangepungan éta sorangan, ngajelaskeun kumaha ‘rentetan tumbak jeung panah dibarengan ku haseup, sora, jeung seuneu bedil leutik jeung mariem,’ kumaha ‘jajaran panjang artiléri Turki diarahkan ka témbok, opat belas batré ngaguruh babarengan kana tempat-tempat nu panggampangna diasupan,’ kumaha ‘benteng-benteng pertahanan anu salila mangabad-abad geus tahan ngalawan kekerasan musuh diruntagkeun ti sakurilingna ku mariem Ottoman, loba liang jebol dibuka, sarta deukeut gapura St. Romanus, opat munara diratakeun jeung taneuh:’ kumaha, nalika ‘ti garis-garis pertahanan, galéy-galéy, jeung sasak, artiléri Ottoman ngaguruh ti sakurilingna, pasukan jeung kota, urang Yunani jeung urang Turki, kasaput ku mega haseup, anu ngan bisa diburak-barik ku pangluputan panungtungan atawa karuksakan kakaisaran Romawi:’ kumaha ‘témbok kembar éta diréduksi ku mariem jadi tumpukan runtuhan:’ sarta kumaha ahirna urang Turki, ‘naék ngaliwatan liang-liang jebol éta,’ ‘Konstantinopel ditaklukkeun, kakaisarana dibalikeun, sarta agamana diinjak-injak kana lebu ku para panakluk Muslim.’ Kuring nyebutkeun, pantes pisan diperhatikeun kumaha écés tur ngagugahna Gibbon ngaitkeun direbutna kota éta, jeung ku kituna karuksakan kakaisaran éta, ka artiléri Ottoman. Sabab naon deui éta lamun lain hiji katerangan kana kecap-kecap nubuat urang? ‘Ku tilu ieu, sapertilu tina manusa dipaéhan, ku seuneu, jeung ku haseup, jeung ku walirang, anu kaluar tina sungut maranéhna.’”

“AYAT 18. Ku tilu hal ieu sapertilu umat manusa dipaéhan, ku seuneu, ku haseup, jeung ku walirang, anu kaluar tina sungut maranéhna. 19. Sabab kakawasaan maranéhna aya dina sungutna, jeung dina buntutna; sabab buntutna téh sarupa jeung oray, sarta miboga hulu, jeung ku éta maranéhna nganyenyeri.”

“Ayat-ayat ieu ngébréhkeun pangaruh maotna tina cara perang anyar anu diwanohkeun. Nya ku jalan sarana-sarana ieu,—mesiu, pakarang seuneu, jeung mariem,—Konstantinopel ahirna ditaklukkeun, sarta dipasrahkeun kana leungeun urang Turki.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510–514.

Urang baris neraskeun pangajaran ngeunaan cilaka anu katilu dina artikel salajengna.

“Abdi hudang tina sare peuting tadi kalayan beungbeurat anu kacida gedéna dina pikiran abdi. Abdi keur nganteurkeun hiji amanat ka dulur-dulur lalaki jeung awéwé urang, sarta éta amanat téh mangrupa pesen pangéling-ngéling jeung pituduh ngeunaan pagawéan sawatara jalma anu keur ngadukung tiori-tiori anu salah ngeunaan panarimaan Roh Suci, jeung ngeunaan cara gawéna ngaliwatan sarana manusa.

“Abdi dipaparin yén fanatisme anu sarupa jeung nu kungsi urang hadapi sanggeus kaliwatna waktu dina taun 1844 bakal datang deui di antara urang dina poé-poé panungtungan tina ieu amanat, sarta yén urang kudu nyanghareupan kajahatan ieu kalawan kategegan anu sarua ayeuna saperti urang nyanghareupanana dina pangalaman-pangalaman urang baheula.

“Urang keur nangtung dina ambang kajadian-kajadian anu agung tur khidmat. Nubuat-nubuat keur dimumule. Sajarah anu anéh tur pinuh ku kajadian keur kacatet dina kitab-kitab sawarga—kajadian-kajadian anu geus dinyatakeun baris geura miheulaan poé agung Allah. Sagala hal di dunya aya dina kaayaan anu teu ajeg. Bangsa-bangsa murka, sarta pamasangan anu gedé pikeun perang keur dipigawé. Bangsa keur ngaréka ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan. Poé agung Allah beuki gancang ngadeukeutan. Tapi sanajan bangsa-bangsa keur ngarakit kakuatan maranéhna pikeun perang jeung panumpahan getih, parentah ka para malaikat masih kénéh tetep lumaku, supaya maranéhna nahan opat angin nepi ka para hamba Allah disegel dina tarang maranéhna.” Selected Messages, buku 1, 221.